

Ἄλ. Ὑψηλάντην τὸν Ἀρχιμετροδότην Ἰεροσολεὶν Ἀθῆνας σόπουλον, ὅστις ἀναχωρήσας (περὶ τὸ τέλος Φεβρουαρίου) ἔφθασε μετὰ πολλοὺς κινδύνους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. (τὴν 23 Μαρτίου). Εὐρῶν δὲ τὰ ἐν αὐτῇ τεταραγμένα καὶ τοὺς ὁποίους ἐζήτησεν ἀ ἐγγχειρίσῃ τὰς ἐπίστολάς τοῦ Δικαίου, φυγαδευθέντας ἐκεῖθεν, παρέδωκεν αὐτὰς εἰς ἄλλους διὰ ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν πρὸς ἂν ὄρον· τὴν δὲ 2 Ἀπριλίου ἀναχωρήσας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Πελοπόννησον φθάσας εἰς τὰ Βέρβεια (τὴν 17 Ἀπριλίου)· ἔπειτα δὲ ἔλαβε συνέντευξιν ὁ Γρηγόριος Δικαῖος εἰς τὴν Μάνην μετὰ τοῦ Π. Μαυρομυχάλη, τοῦ Μούρτζινου, καὶ τῶν λοιπῶν πρωτίστων τῆς Μάνης, καὶ ἐν τῇ συνεντεύξει αὐτῇ ἐγένοντο διάφοροι τροπολογίαι, προτάσεις, σχέδια καὶ λοιπὰ περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως· ἕσα δὲ ἐβουλεύοντο, ἐκοινοποιοῦν αὐτὰ καὶ εἰς τὸν Θ. Καλοκοτρώνην, εἰς τὸν Ἀναγνωσταρᾶν, καὶ εἰς τὸν Νικηταρᾶν.

Ἄλλ' ὁ Γρηγόριος Δικαῖος κατετάραττε συνεχῶς τὸν ἐγκέφαλον τῶν πάντων, παρουσιαζόμενος ὡς ἀντιπρόσωπος προσωρινὸς τοῦ Α. Ὑψηλάντου, καὶ παριστάνων θετικῶς ὅτι· ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως εἶναι διωρισμένη πανταχοῦ ἡ 25 του Μαρτίου, ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν πυρπολεῖται ὁ Σουλτανικὸς στόλος, ὅτι δίδεται πῦρ εἰς ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅτι φοβεύεται ὁ Σουλτάνος· καὶ ταῦτα λέγων, ἐπαρκεσιάζε τὰ πάντα ὑπὲρ Ἑλλήνων εὐκόλως διδόμενα ἐν ἀκαρεῖ ὑπὸ τῆν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων· αὐτὰ ταῦτα διεφθιζόντο καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ Θ. Καλοκοτρώνη, τοῦ Νικηταρᾶ, καὶ Ἀναγνωσταρᾶ, καὶ ὅτι πρὸς τοὺς ἄλλους